

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP

KWen 1975/36

UITSPRAAK

in het geding tussen H.J. V., te S., eiser,

en

de Raad van Arbeid te Zwolle, gedaagde

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij schrijven van 1 april 1975 is namens gedaagde aan eiser onder meer het navolgende bericht:

“Naar aanleiding van uw schrijven d.d. 29 januari 1975 delen wij u mede, dat in de raadsvergadering van 7 maart 1975 is beslist, dat u over het vierde kwartaal 1974 geen recht hebt op kinderbijslag ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet (A.K.W.).

U zou over genoemd kwartaal recht hebben op kinderbijslag voor één kind ingevolge de A.K.W. indien de voor werkzaamheden beschikbare tijd van uw dochter Lois D., geboren 22 juni 1958, grotendeels in beslag werd genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding en zij grotendeels op uw kosten werd onderhouden.

De Raad is van oordeel, dat de opleiding van uw dochter tot Jehova Getuige niet kan worden beschouwd als een beroepsopleiding zoals bedoeld in de kinderbijslagwetten. Hierbij werd overwogen dat deze opleiding, welke in de regel wordt gevolgd naast een parttime-dienstbetrekking, niet resulteert in een beroepsmatige uitoefening van een geestelijk ambt.

Blijkens uw verklaring zal uw dochter namelijk nadat zij de gewenste vorderingen heeft gemaakt over ± 2 jaren, een dienstbetrekking aanvaarden waarmede zij in haar onderhoud kan voorzien.

Daarnaast zal zij het geleerde in de praktijk brengen, door haar overtuiging uit te dragen door middel van niet gesalarieerd evangelisatie-werk.”

De Raad van Beroep te Zwolle heeft bij uitspraak van 27 oktober 1975 — waarnaar hierbij wordt verwezen — het door eiser tegen de in voormeld schrijven neergelegde beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak is namens eiser hoger beroep ingesteld. In het aanvullend beroepschrift heeft Mr. M. H., medewerkster van de rechtskundige dienst van het Nederlandse Verbond van Vakverenigingen, als gemachtigde van eiser, op de daarin aangevoerde gronden de Raad verzocht de aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat eiser ingevolge artikel 7, lid 1, d en e van de Algemene Kinderbijslagwet kinderbijslag

toekomst over het vierde kwartaal van 1974 met zodanige verdere beslissing als de Raad zal vermenen te behoren.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van 9 november 1976. Eiser is aldaar in persoon verschenen met bijstand van Mr. M. H. voornoemd, terwijl gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door L. I., werkzaam bij de Raad van Arbeid te Zwolle.

II. MOTIVERING

Tussen partijen is in geschil of eiser over het vierde kwartaal van 1974 recht kan doen gelden op kinderbijslag ten behoeve van zijn op 22 juni 1958 geboren dochter Lois D.

Eiser meent dat deze vraag bevestigend moet worden beantwoord, waartoe hij met name heeft aangevoerd dat de voor werkzaamheden beschikbare tijd van genoemde dochter op en na 1 oktober 1974 grotendeels in beslag werd genomen door of in verband met onderwijs of de opleiding voor een beroep, terwijl het kind voorts geheel op zijn kosten werd onderhouden.

Blijkens de gedingstukken heeft eisers dochter op 27 juni 1974 het diploma behaald van de landbouwhuishoudschool te S. en is zij na een vakantie van één maand de opleiding gaan volgen voor evangeliste bij de Jehova's Getuigen.

In verband hiermede is aan eisers dochter door de Minister van Onderwijs en Wetenschappen bij beschikking van 28 juni 1974 krachtens artikel 15 van de Leerplichtwet 1969 vrijstelling verleend van de in artikel 4a van die wet opgelegde verplichtingen.

Omtrent de opleiding tot evangelist/pionier bij de Jehova's Getuigen is de Raad uit de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting het navolgende gebleken. Deze opleiding neemt twee jaar in beslag, gedurende welk tijdvak de betrokkene de status heeft van tijdelijk pionier. Tijdens deze periode wordt jaarlijks een rapport omtrent de persoonlijke hoedanigheden en vorderingen van de aspirant-evangelist opgemaakt door de plaatselijke gemeente. Na afloop van de opleiding maken de plaatselijke ouderlingen een verslag op dat naar het bijkantoor van de Jehova's Getuigen te A. wordt gezonden. Aldaar beslist men dan of de betrokkene als evangelist kan worden aangesteld en waar hij geplaatst zal worden. De evangelist kan in aanmerking komen voor een maandelijks toelage van f 225,— en een kledingtoelage van f 300,— per jaar. De huisvesting wordt verzorgd door de plaatselijke gemeente. Ook eisers dochter hoopt met ingang van 1 januari 1977 voor deze toelage in aanmerking te komen.

De opleiding zelf bestaat uit een theoretisch en een praktisch gedeelte. De theoretische scholing, welke twaalf uur per week in beslag neemt, wordt gedeeltelijk gegeven in de vorm van thema-onderwijs en gedeeltelijk volgens lesrooster. Dit laatste één avond per week aan de theocratische bedieningsschool. De lessen worden gegeven door personen die daartoe een aanstelling hebben ontvangen. Het praktijkgedeelte bestaat uit het afleggen van huisbezoeken onder leiding van een ouderling, die als mentor optreedt. Deze voert telkens na afloop van enige bezoeken een nabespreking met de aspirant-evangelist en maakt geregeld verslagen op, die meetellen bij de beoordeling van de kandidaat. De aan dit praktijkgedeelte bestede tijd belooft ongeveer 17 uur per week.

Gedaagde heeft in de bestreden beslissing overwogen dat de opleiding van eisers dochter niet kan worden beschouwd als een beroepsopleiding in de zin der kinderbijslagwetten, daar deze

opleiding niet resulteert in de beroepsmatige uitoefening van een geestelijk ambt. De eerste rechter heeft daarentegen als zijn oordeel gegeven dat een evangelist bij de Jehova's Getuigen wel een beroep uitoefent als waarop onder meer artikel 7, eerste lid onder d van de Algemene Kinderbijslagwet het oog heeft.

De Raad onderschrijft deze zienswijze van de eerste rechter, welke overigens ook door gedaagde niet langer voor onjuist wordt gehouden.

Voorts is de Raad, dit in tegenstelling tot de eerste rechter, van oordeel dat, gelet op de feiten, die hij als vaststaande heeft aangenomen, ook de tijd die aan de praktische werkzaamheden wordt besteed, gezegd moet worden te zijn gewijd aan de opleiding tot het beroep van evangelist.

Deze feiten rechtvaardigen met name niet de opvatting dat hier slechts sprake zou zijn van een al doende leren.

Bij het vormen van zijn oordeel heeft de Raad in het bijzonder laten wegen dat deze praktische werkzaamheden een integrerend onderdeel vormen van de opleiding; dat zij worden verricht onder leiding van een mentor, daartoe aangewezen door de plaatselijke gemeente; dat deze laatste nabesprekingen voert met de kandidaat ter vervolmaking van de opleiding en van zijn bevindingen verslagen opmaakt.

Het vorenstaande voert de Raad tot de slotsom dat de voor werkzaamheden beschikbare tijd van eisers dochter over het vierde kwartaal van 1974 grotendeels in beslag werd genomen door een beroepsopleiding als bedoeld in de kinderbijslagwetten.

Aangezien ook overigens is voldaan aan het bepaalde in artikel 7, eerste lid onder d van de Algemene Kinderbijslagwet — niet in geschil is dat eiser zijn meergenoemde dochter geheel op zijn kosten onderhield — dient te worden beslist als volgt.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Verklaart het hoger beroep gegrond; Vernietigt de aangevallen uitspraak alsmede de bestreden beslissing;

Verstaat dat gedaagde een nadere beslissing dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

7 december 1976